

Historia okularów

Dokument pochodzi ze strony www.optishop.com.pl

Ok. 1000 rok – pierwsze okulary do czytania w postaci szkieł powiększających wykonywane ze szkła, kwarcu lub innego przezroczystego kryształu. Były one kładzione na księdze, aby powiększyć litery.

1280-1290 – prawdopodobnie na terytorium Rzeczypospolitej Weneckiej, we Florencji lub w Pizie, gdzie były największe w ówczesnym czasie ośrodki produkcji szkła, zaczęto produkować na większą skalę soczewki oprawione w uchwyt, którymi posługiwano się jak lupą.

XIV w. – produkowano okulary składające się z dwóch soczewek osadzonych na nosie we Włoszech, Niemczech, Hiszpanii, Francji i Anglii. Połączono dwie lupy uchwytami w kształcie odwróconej litery "V", tak aby mogły się utrzymywać na nosie. Do wykonywania oprawek wykorzystywano takie materiały jak, drewno, skóra, róg i kość.

Połowa XIV w. – rozpoczęto wykonywać oprawki z metalu (złota, srebra, miedzi lub żelaza), można je było dogiąć do kształtu nosa, dzięki czemu zwiększyła się wygoda ich użytkowania.

Przełom XVII i XVIII w – to bardzo burzliwy okres w rozwoju okularów. W tym okresie dopracowywano kształt, poszukiwano najlepszych i najtańszych rozwiązań, aby udogodnić użytkowanie okularów. Jednocześnie stały się one w różnych formach elementem biżuterii i mody. Skupiono się również na soczewkach, ich technologii i możliwości korekcji różnych wad wzroku.

Aby okulary nie uciskały nosa, zaczęto wyrabiać okulary z różnego rodzaju uchwytami. W Anglii popularność zyskały okulary nożyczkowe, które trzymane były w ręce przed oczami.

1730. – londyński optyk Edward Scarlett wynalazł oprawę z zausznikami, które zastąpiły niewygodne tasiemki.

1752 - projektant przyrządów medycznych James Ayscough wymyślił podwójnie składane zauszuki, które wkrótce zyskały ogromną popularność. Wpadł na pomysł szkła barwionych w kolorze zielonym i niebieskim do zredukowania błysków światła

1780 - po dużej fali popularności okularów nożyczkowych we Francji i Anglii pojawiły się lorgnony, które były bardzo bogato zdobionymi oprawkami, a noszące je kobiety częściej traktowały je jako ozdobę, a nie jako przyrząd poprawiający widzenie.

1784 - Amerykanin Benjamin Franklin wynalazł soczewkę dwuogniskową (bifokalną), która pozwoliła na używanie jednych okularów do patrzenia na dal i na bliż

1800 - w Anglii zaczęto posługiwać się monoklem, był on bardzo popularny wśród mężczyzn pochodzących z tzw. wyższych sfer

1825 - Anglik Sir George Airy zaprojektował pierwszą soczewkę do korekcji astygmatyzmu

1826 - wynalazca, muzyk i inżynier John Hawkins wprowadza soczewkę trójogniskową (trifokálną), różniła się od dwuogniskowej tym, że można było oglądać przez nią obiekty położone w odległościach pośrednich

1840 - ogromną popularność zyskały oprawki psince-nez czyli binokle, które utrzymywały się na nosie za pomocą sprężystego uchwytu

1958 - francuska firma Essilor International wprowadza pierwszą soczewkę progresywną, czyli wielogniskową, która umożliwia ostre widzenie do wszystkich odległości, a moc soczewki zmienia się w sposób ciągły. Nosiła ona nazwę *Varilux*

2008 – Producenci opraw okularowych konkurują ze sobą projektując okulary wygodne, praktyczne specjalistyczne i uniwersalne. Zabawa kolorem i materiałem pozwala na tworzenie wielu ciekawych i oryginalnych rozwiązań

Źródła:

http://www.antiquespectacles.com/history/ages/through_the_ages.htm#

<http://www.teagleoptometry.com/history.htm>

<http://www.eyetopics.com/articles/41/1/The-History-of-Eyeglasses.html>

Marek Zając, *Optyka okularowa*, Dolnośląskie Wydawnictwo Edukacyjne 2003